

Wulffen E.: Kriminalpädagogie. Leipzig, 1915. Voigtländer. 8°, IV+99. l. 2.— M.

Zwenger Frz.: Geschichte der realistischen Lehranstalten in Bayern. Berlin, 1914. Weidmann. Lex 8°, XX + 462. l. 12.— M.

A háború irodalmából:

Braun: Krieg und Jugendbewegung. Münster, 1915. Borgmeyer & Co. 8°, —50 M.

Hemprich K.: Die Jugendpflege während des Kriegszustandes. Langensalza, 1915. Beltz. n 8°, 160 l. 2:50 M.

Krebs K.: Krieg und Volksschule. Gotha, 1915. Perthes. 8°. —80 M.

Vogt M.-Koerber K. Moltke J.: Die militärische Jugendziehung. München, 1914. Seyfried & Co. n 8°, 320 l. 1:50 M.

Walter M.: Die militärische Vorbereitung unserer Jugend. Pforzheim, 1915. Delffs. 8°. —80 M. Gy. Á.

SZEMLE.

Az 1914/5. iskolai év befejezése és története.

Természetes, hogy az idei évmegnyitó, igazgatói beszédek mindenütt, ahol szokásosak, a háborúval foglalkoztak. És előre látható, hogy ugyanez lesz a tárgya az évet berekesztő ilyen szövegeknek is. Az értesítőben meg ott szokott lenni az iskolai év története s ebben bizonyosan nagy számmal lesznek most háborús adatok. Egyes iskolák már elkezdték gyűjteni harcoló tanítványaikról az adatokat; valamennyi számon tartja a harcoló tanítóit; beszámolnak az iskolaépületének lefoglalása, a személyzet bevonulása miatt történt zavarokról és efélékről. Szükséges azonban, hogy mindez: az iskolai év befejezése és történetének az értesítőben való előadása bizonyos határozott céllal történjék s a szokott eljárástól eltérő módon.

1. A szünidő rendesen eltéríti a tanulók gondolkodását az iskolai tanulás tárgyaitól s ősszel mindig nehéz «felvenni a fonalat». Az idén a helyzet más, a nevelőre nézve kedvezőbb. Évközben lehetetlen volt a tanítónak nem számolnia növendékeinek lelkiállapotával, nem lehetett eltitkolnia a magáét, önként kínálkozott egész tanításunk természetes koncentrációja, mert valamennyiünket a háború kínozott s minden gondolatunk ezzel kapcsolódott. Ebből a most lefolyó tanévből a növendékek mindnyájan ezeket a kapcsolatokat, lelköknék ezeket az erős élményeit viszik tovább. Ezeket a szünidő nem tudja most elhalványítani; félő, hogy nagyon is megerősíti. Erre gondolva, azt várhatjuk, hogy majd a szünidő végén is ugyanezzel, a lényegé-